

תזונה

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

רואים במוחש, שבשאוואר'ים ליהודי ש"אט אט קומט משיח"
ו"ו וואנט וואנט משיח נא" - זה פועל זירוז וחוספה בעבודת ה'
ורא עמוד 7

ערב שבת קודש פ' ויחי
הי' תהא שנת סגולה

רפמ

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

מג' תמוז תשנ"ד עברו 289 עמבר עתה!

בודאי שאלת את עצמך לא פעם: עד מתי? אל תסתפק בשאלה בלבד!

הרב אומר:

"יהי'ר שסוף-כל-סוף ימצאו עשרה מישראל ש"יתקשרו"
שהם מוכרחים לפעול אצל הקב"ה, ובודאי יפעלו אצל הקב"ה
... להביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלמה"

קונטרס "יהי המלך" יוצא לאור 289 שבועות בריציפות!

הוא מבא אלך מדי שבוע בשבוע את שיהותיו הד'
של הרבי בעניני גאולה ומשיח ושלימות העם והארץ,
מהן שיחות רבות בפרסום ראשון בלה"ק

הבה נתעקש יחד!

- הפץ את הקונטרס בין ידידך, מכרך ומקורבך
- תרום הקדשה על-גבי הקונטרס לזכות יקרך

צור ארתנו קשר בטלפונים הבאים:

ארץ הקודש: 840-3153 (04) אר"י: 778-6670 (718)

3 דבר מלכות

גדולה ביותר צעקתו של כא"א מישראל: "עד מתי?!"... / משיחת ש"פ ורחי ה'תשמ"ז

6 זמן הגאולה

מה נוגע חילוקי דעות כשהיהודים מתייסרים בולתו / הקשר של פרשת השבוע והגאולה

9 "יזכוף כל ישראל"

הדיבורים על אוטונומי' יובילו למסירת שטחים / לקט שיחות בענין ירושלים

14 כתי"ק – פרסום ראשון

החיוב דהלאה מן החזרה ומסבא / הגות הרבי על שיחה בענין המהדורות דספר הרמב"ם

מערכת "יהי המלך"

במסגרת: "יפסה משיח" שעיי "אגודת חסיד תבי"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידו ה"קבוצה", "חילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 11213 Brooklyn, NY Ave. #38, טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שבלל האמונה 9, קריית-שמואל, חיפה • טלפקס: 840-3153 (04)

דואר אלקטרוני: yeh@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

גדולה ביותר צעקתו של כאו"א מישראל; "עך מתר"ן?..."

לאחרי שהגלות נמשך ונתארז כל כך, למעלה מאלף ותשע מאות שנה... הרי, אין מקום עוד להסברה ע"ד ההבטחה ד'ואחרי כן יצאו ברכוש גדול", מכיון שישנו כבר גם ה"דכוש גדול" • ומכיון שכן, צועקים בנ"י: "עך מתר קץ הפלאות", "עך מתר יחדף צר"ן?...! • מדובר אודות צער של גלות למעלה מאלף ותשע מאות שנה, שבו מתייסר בנו יחידו של מלך המלכי המלכים הקב"ה, אשר, מאחוריו ולפניו נצבים ועומדים כל בני ובנות ישראל שבדור זה, כולל גם כל בני"י בדררות שלפני"ז • משיחת ש"פ ויחי ה'תשמ"ז – בלתי מוגה

דולה".
והנה, בנוגע לענין העיוניים שבתורה, דיני נפשות דיני מלקיות ודיני גלות – הרי, מכיון שהתורה היא "תורת חסד", מובן, שאין זה עונש לשם עונש בלבד, אלא אדרבה, כדי לפעול ענין של פרה ותקון.
ועד"ז בנוגע לכללות ענין הגלות – אין זה כדי לצער את ישראל, ה"י, אפילו ל"ראג קסין" בלבד, אלא אדרבה, כדי שיע"ז יזכו לעילוי גדול יותר, כמ"ש "ואחרי כן יצאו ברכוש

החזיב דהולואה מן התורה ומסברא

בקשר עם הל' מלוא ולוה שמתחילים ללמוד בימים אלו בשיעור היומי ברמב"ם (ג' פרקים ליום), מובא בזה עילום ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלת המנוחים אודות ביאור הרבי בהלכה א' בהל' מלוא ולוה להרמב"ם (השיחה ותוכן המענה נדפסו בספר "יין מלכות" ח"ב ע' 508 ואילך)

גם נחמתי שמרבי התפלים, שישני, שהחיים הדלואה הוא מן התורה – ולא כפירוק חולים וניחום אבלים כו'. "שכל מצותה אלו מדבריהם", למרות שיהיו כפול ואחבה לדין כמון. כל הדברים שאה רוצה שיעשו אותם לך אחרי. עשה אתה אותן לאחרי" והלי אבל תפידו.

לא תפסו כמה שנה חזק הלאה לעשירים – מצד הצדדי "ואחבה לדין כמון" – מכל שאר מצות מורביהם שכלל ואחבה לדין כמון? וכפיט שגם מצותה אלו הם בודד "נצילת חסדים שבטופר" וכמ"ש הרמב"ם, וכבר כמה הדרכים" בסהמ"ע שו"ס כ'. בענין דרשת חז"ל על הפסוק "והחזרתם להם את חדרך ילכו בה ואת המעשה אשר ישעו". "אם הדרך – זו מגילת חסדים וככו". "שכל הפעולות האלה והומיהן נמסות תחת מצות אחת • ואחבה לדין כמון". וא"כ. כמה שנה גמ"ח כממונו שיהי' חיובה מן התורה?

א"א ר' עקיב (א"א) צ"פ י"א ר' אגסיה
א"א ר' יצחק דאומע א"א ר' אגסיה
א"א ר' יצחק דאומע א"א ר' אגסיה

להלן פענוח הכת"י"ק:
לימוד מקרא (את עמנו) עדיף יותר מהסברא שעני הוא באותה שעה אבל פשיטא שאין הורמב"ם מבטלה.

ישראל ובקודשת ארץ ישראל.

דיבורים אלו אודות תוכנית האוטונומיה הינם צעד ראשון למסירת חלקים מארץ ישראל ולא רק חלקים קטנים אלא חלקים גדולים כמו יהודה, שומרון, גזר, חברון וירושלים וכי', והרי זה ענין של פיקוח נפשות ממש? וכאמור, לא משנה מה שהיהודים החשבים ואומרים ומסבירים את זה, אלא איד שאומת העולם מפרשים זאת, והם מפרשים זאת שמדובר אודות תוכנית שטופה מסירת חלקים מארץ ישראל בפועל והקמת מדינה פלסטינאית.

(נמת בקור מר משה קצב שר החינוך) בתחמת תוקפת שתיחות מצדה - צדקה - ידי שבת הישיבה

ע"ז בודאי יסכימו כל המפלגות...

מר שלמה גזית: הנושא של החזרת שטחים יובא בכל מקרה אל העם. לא יעשו דבר בלי בחירות או מישל-עם.

כ"ק אזמני'ר שליט'א: אתה מדבר על הנסיגה עצמה, ואני מדבר על התנהגות הערבים כלפי היהודים עכשיו, ברושלים העתיקה, ביהודה ובשומרון.

הג"ח: מצב זה הוא בממשלת הליכוד.
כ"ק אזמני'ר שליט'א: כשאדם מסיר מעצמה את האחריות, אין זה אומר שגם הקב"ה יסכים לכך שהוא פטור מאחריות זו. הדברים אמורים גם בנוגע אלד וגם בנוגע לשעינון פיס.

יח"ר שלא שלא יורד בכל הפלפולים מכיון שתיכף ימיד יבוא משיח צדקנו, ואי ותבטלו – הבעיית באופן הכי טוב ובדרך שלום – על זה בודאי יסכימו כל המפלגות...

(תחזיקת שתיחות מצדה - צדקה, כי"ר שרון החדשה)

בכל הרצונות להחזיר את השטחים...

ובכל אופן, לאחר שהצלחו לשכנע אותם שאכן זוהי כוונתם – הרי בהתאם לבקשתה של המשלחת, העבירו הודעה והצהרה זו לערבים.

וכאן ארוע **הפיג** – שלמורת כל זה לא הסכימו **הערבים** לקחת מה שרצו היהודים לתת... הטענה הרשמית היתה שרצונם לקבל יותר ממה שהיו מוכנים לתת להם, אבל בכל אופן, בנוגע לפועל – לא הסכימו **הערבים** לקחת מה שרצו היהודים לתת להם!

ובנוגע לענייננו:

מכיון שכבר היה לעולמים נס כזה – הרי וראים כבר כיצד יכול להיות נס כזה גם בימים אלו, בלומר, אפילו אם נמשכו חייו ללכת באותה הדרך כפי שהלכו עד עתה, יעשה הקב"ה נס **שהערבים** לא ירצו לקחת! (משוחח ש"פ יוד"ש ה"חשמש"א - בלתי מוגה)

הרי זה כפירה בה' ובתורתו

... שמעתי לאחרונה שמועה מוזרה ומבהילה בנוגע לדיבורים והחלטה של הממשלה בארץ ישראל, אודות מסירת חלקות מארץ ישראל. לפועל מדברים כעת אודות תכנית לתקופה של חמש שנים שקוראים לה אוטונומיה, אבל לא משנה באיזה אופן מדברים על זה ומסבירים את זה שהרי בפועל דיבורים אלו ועניינים אלו הם בגדר האיסור המפורש ד"לא תחנם" שאסור למסור שום חלק מארץ ישראל לאומות העולם ודיבורים אלו יביאו סוף כל סוף למסירת חלקים מארץ ישראל בפועל. וממילא נמצא שזה שמדברים אודות זה – הרי זה כפירה בה' ובתורתו בארץ

בזמן הגמרא נאמר כבר ש'לכו כל הקצונין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", שהיא

"בשעתא תתא ובוטע תתא", ומאז עברו כו"ל דורות שבהם חסיפו ריבוי מופלג דעניי תומ"צ, עד לדורנו זה, אשר, כפי עדותו של כ"ק מר"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השלימו כבר את כל העניינים, ולא נשאר אלא "לצמצם את הכפתורים", ומאז, כבר צמצחו גם את הכפתורים, ולא נשאר אלא להסיר מעט אבק מכפתור א' או מב' כפתורים כו', ולאחרי כל זה עדיין לא בא...

וכאמור, מדובר אודות צער של גלות למעלה **מאלף ותשע מאות שנה**, שבו מתייחס בני יחיזו של **מלך מלכי המלכים** הקב"ה, אשר, מאחוריו ולפניו נצבים ועומדים כל בני ובנות ישראל שבהר זה, כולל גם כל בני"ב דורות שלפניו, ונוסף לה, ישנו גם הענין ש"השכינה שרתי" עם ישראל בצרת גלותם", כמ"ש "בכל צרתם לו צר", ש"שכינתא בגלותא".

ומכיון שכן, גדולה ביותר צעקתו של כא"א מישראל: "עד מתי?!"...
ומדובר בתחונות ע"ד הצורך לבקש ולדרוש ולתנוע מחקב"ה ע"ד הגאולה - ע"פ המבואר במדשי חז"ל, ומובא גם **לחלמה**.
ולכן, מהמפלגים בכל יום ויום ג"פ את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. כי לישעיתך

כדי למחר ולהוציאנו משם, ובודאי שלא יתחשב בכל שבלל זה יאמר עליו דבר שאינו בשבחו כו',
ואם הדברים אמורים באם וכן למטה, שרחתמי האב על הבן הם במדדיה והמלה – הרי עאכ"כ שכן הוא בנוגע לרחמי של הקב"ה, אבינו שבשמים על כאו"א מב"י, "בנים אותם לה' אלקים", עד למעלה דבן חקי.

וא"כ, וישאלת השאלה: וכי בשביל "שלא יאמר **אתו צדיק ועבדו וענו אתם קיים בהם**, ואחרי כן יצאו ברכוש גדול לא **קיים בהם**", יניח הקב"ה לבני יחיזו להתייסד בגלות עד רגע אחד?!"...
אלא רדאי בהכרח לומר שענין זה הוא (לא רק בשביל שלא יאמר על הקב"ה שלא קיים בהסתחו כו', אלא) גם – **ובעיקר – לטובתם של ישראל**, שהרי להם "דרכוש גדול", היינו, שענין זה מורה עליו גדול **לישראל**, עד כדי כך, שבשביל זה כדאי לעצמם עוד רגע בגלות.

אמנם, לאחרי שהגלות נמשך ותוארך כל כך, **למעלה מאלף ותשע מאות שנה**... הרי, אין מקום עוד להסברה ע"ד ההבטחה ד"אחרי כן יצאו ברכוש גדול", מכיון שישנו כבר גם "דרכוש גדול".
ומכיון שכן, צועקים בני"י: "עד מתי קץ הפלאות", "עד מתי יחדף צר"?!..."

וברחמים, ומתוך שמחה וטוב לבב.
(כל הקהל צעק – כ"כ פעמים – "עד
מת", וכ"ק אדמו"ר שליט"א רמז בידיו הק'
להגביר הצעקה כו', ואח"כ אמר):

אמר חו"ל "אדולה לגימה שמקובלת", ויש
לומר, שיש בה גם הענין ד"מקובלת את
הגאולה", מכיון שהגלגמה פועלת קידור
הלבבות כו'.

ולכן, יאמרו עתה "לחיים" על לגימה
כפשוטה.

ויה"ד – והוא העיקר – שע"ז יתוסף עוד
יותר בקידוב הגאולה, וכאמור, "פקון ב'ל' מן
גלותא ברחמי", ומתוך שמחה וטוב לבב.

קוינו כל חיים", היינו, לא רק "אחכה לו בכל
יום שיבוא", כמ"ש בנוסח ד"אני מאמין", אלא
יתירה מזה – "בכל יום" גופא "קוינו כל
חיים".

וכן בינים השבת מתפללים "ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים", והכוונה בה, בפירוש
המלות בפשטות (ולא רק כפי שיכולים לפרש
מלאכים...), שנוכה לדאות בעינינו, בעיני בשר
שלנו, בשיבת הקב"ה לציון, ירושלים עיר
הקודש, ובאופן של רחמים, כדברי הזהר
"פקון ב'ל' מן גלותא ברחמי".

ובדאי שומע הקב"ה וממלא את תפלתם
ובקשתם ותביעתם של ישראל – להביא את
הגאולה תיפק ומיד, "מיד הן נגאלין", בחסד

יש לך שמחה במשפחה?

יום הז'לדת, כריית, כר מצודה או התננה...

יש לך את כל הסיבות לתת הקדשה ב"יחי המלך?

גם מתנה מקורית, גם הפצה בקנה מידה עולמי
וגם והוא העיקר, עי"ז תקרב ותחיש את התנגלותו של הרבי מר"י
הד"ש: ניתן לחלק את ה"יחי המלך" כתשורה בשמחות
(כאשר על הכריכה הקדמית והאחורית ניתן יד"י להוסיף כתוב)

בא"ד כ"ב: 778-6670 (718)
בא"ד ק"ק: 840-3153 (04)
התקשר עכשיו:

מדינניים כלל.

(משיחת שי"ט ד"ר שירה הרזשטיין - בחדר תנח"ך)

יעשה הקב"ה נס שהערכים יעשו וירצו לקחתו

גם אומות-העולם יודעים מה שכתוב
ביביבלי (ונוסף לכך, מובא הדבר גם בספרי
דברי הימים שלהם) – שירושלים היתה
שייכת ליבוס, ואחר-כך כבשו בני-ישראל
את ירושלים, ובמשך כמה-זמנה זרות
היתה שייכת ליחודים בלבד. ורק אחר-כך
נכבשה ירושלים על-ידי המוסלמים, ולמשך
תקופה קצרה – על-ידי הנוצרים.

ומכיון שכן, כאשר מדובר אודות זכות
תביעה על ירושלים – הרי בראש
ובראשונה שייכת לירושלים ליחודים (שהרי
מן היבוס לא נשאר שריד ופליט שיבוא
בתביעה כו'), ורק אחר-כך יכולים לבוא
מוסלמים ולטעון שהם כבשו את ירושלים,
ואחר-כך גם נוצרים.

ולמרות זאת, באים יהודים בעצמם
ואומרים שלא זו בלבד שמוכנים להתחלק
עם מוסלמים ונוצרים בנעלות על ירושלים,
אלא עוד זאת, שמקדימים את זכותם של
המוסלמים לפני הזכות שלהם!! עד-כדי-כך
גדול רגש-הנחמיות כלפי הגוי?

על שאלה זו לא קבלתי תשובה – מלבד
העובדה שכל החליטו השרים... וכשלא
היתה תשובה בפני – העביר את נושא
הדיוור לענין אחר;

והחזר לענינו – עצם העלאתה של
הצעה זו להחזיר את השטחים:

כאשר שפעו בווישינגטון את תוכן
הדברים של אותה משלחת – לא יכלו
להאמין למשמע אזניהם, שאכן, מתכוונים

טענות הקומוניסטים (ולקהבילי) הערכים.
– שטענות אלו הם תרגום מסענת
המרגלים בשעתו;

(משיחת שי"ט שלח הרזשטיין - בחדר תנח"ך)

הושבים אפילו על ירושלים... ואין פוצה פה ומצפניו

ולאחר שרואים את כל מהלך הענינים
והתוצאות של החזרת שטחים בשביל
חתימת הסכם שלום – ממשוכים לדבר
ולפעול בכיוון זה גם בנוגע להחזרה ושוחרון
התחילו עם ימית, כל שטה סיני, בארות-
הנפת וכו' – ומתכוונים להמשיך כך עם
יהודה וישראל, והושבים אפילו על
ירושלים!... ואין פוצה פה ומצפניו!

הטענה היא, כביכול, שהתחייבו על כך
עוד בקעמפ-דייב, ובמילא, אין בריחה,
שהרי חייבים להרשות לעולם כולו שהודים
הם 'אנשים ישרים' שאפשר לסמוך על
הטענה שלהם, שכן 'עלה' שלהם היא
'עולתי'...

ובכן:

(א) כאשר מדובר בענין של פקוי"ג – הרי
פקוי"ג-נפש דוחה את כל התורה כולה,
וברדאי שדיוחה הנבחתית של משיח, הנבטחה
שמסכנת את בטחונם של שלשה מיליון
יהודים;

(ב) הטענה אודות כיבוד הסכמים היא
שקול מדי-פוליטי, ובתשאים של פיקוח-
נפש – אין להתחשב בדת פוליטיקאים
הקובעים את עמדתם על-פי שיקולים
מדיניים; בנושאים אלו יש לשאול את
חיות-הדתים של אנשי הצבא המוסלמים
לעניי בטחון – מהי דעתם מבחינה
בטחונית טהורה, מבלי לערב שיקולים

שיעוץ העם היושב בארץ” ו”חזק הוא ממני” – הם חזקים מאתנו!
ונוסף לזה, ”כל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות . . . ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים” – האחד רוצח גדול, השני גולן גדול, השלישי גנג גדול, הרביעי דפיפוטס גדול, ואחר יודע הדבה שפותר, וכיצא-בה...!

ונוסף לזה, הם גם מכריזים ”שלום עכשיו”! – יש להם לחדש גם את תוקף ענין השלום, ש”כל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם” (רמב”ם סוף הלכות הנוכה) ועוד באופן של ”שלום עכשיו” – עתה יהי ”שלום על ישראל”!
ונוסף לזה, הם גם צועקים שמסירת כל השטחים לערבים, הוא מעשה של צדק ויושר, ובמילא, אכן צריכים לתת את כל שטחי ארץ ישראל לערבים.

ועל-דבר זה – הם טוענים – ימנעו סכנה מכל היהודים, כיון שהיא ”ארץ אכלת יושביה”! אם ינרו את הערבים ולא יוותרו כמה שהם רוצים – הם ”יאכלו” את היהודים היושבים בארץ ישראל.

מה-שאין-כן כאשר יוותרו להם, וימסרו להם את השטחים שהם רוצים – יהיה שלום ו”שלום עכשיו”!

והטוענים זאת – הם יהודים, עדה קדושה מישראל, ועיד המורגלים בזמנם. ואפילו הקומוניסטים המצטרפים אליהם – הם יהודים, היות ו”ישראל אף-על-פי שחטא – ישראל הוא” (סנהדרין מד, ר”עיא), ובכך זה שהם ”עדה קדושה” מביני ישראל, באים הם וטוענים כיום שהערבים יותר מדאי חזקים מכדי שנוכל לכבשם – יעו העם היושב בארץ, יחד עם שאר טענות ”שלום עכשיו” האמורות לעיל, וכן

העתיקה שהיא ירושלים האמיתית, והצי הפנימי (של היהודים) לא יתלונן מפני שיגישו לו איז על כו” צלוחית” שבה דובר על כמה וכמה עיניים מסובב, וידברו סחור סחור בלא להדגיש את הנקודה האמיתית: שמוסרים את ירושלים עיר הקודש – ירושלים העתיקה!;
(נש”ח מוציא ל”ג בשנת ה’תש”ז - בלתי מוגה)

”שלום עכשיו” – המרגלים בימינו

וטענת ”שלום עכשיו” – וכן טענת הקומוניסטים (ולחבריהם) הערבים – היא בדיוק כטענת המרגלים בשעתו יעו העם היושב בארץ, ”שכן אין לכבוש וליישב את ארץ ישראל”!

מאחר ובחורושים מתגוררים 60,000 ערבים, הרי הם הרבה יותר חזקים מהיהודים המתגוררים שם – ”חזק הוא ממנו” (שלא יג, ולא) ואם כן לא צריכים לאפשר ליהודים להתגורר בעיר בה ”תה דד” (ישעיה כט, א).

ואם כבר מתגוררים שם יהודים – צריכים לשלחם משם כבה. ועד שארכים למסור את כל ירושלים העתיקה, כולל הר הבית וקודש-הקדשים – לערבים!;

ועד”ז טוענים בנוגע לחברון: היות ומתגוררים שם 50,000 ערבים, הרי הם הרבה יותר חזקים מהיהודים המתגוררים שם. ונוסף לזה, גם יש להם ריח לאבחהם אבינו, שנמצא במערת המכפלה בחברון – וא”כ, לא צריכים גם שם לאפשר ליהודים להתגורר, ואת היהודים המתגוררים שם – לשלוח משם!

ועל-דבר זה הם טוענים שארכים למסור את כל השטחים שהערבים רוצים, כיון

מה נוגע חילוקי דעות כאשר יהודים מתייחסים בגלוחתו...

הנחה: ”יעד הנחות המתמידים”, תרגום: מערכת ”יחי המלך”

. . . וכל זה נעשה ע”י הכנה לעבודה ד”יחיה יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה” (כפי שתדקף עומדים לקרוא), העבודה בגלות שנומשכת כבר ”שבע עשרה שנה”, ומאה פעמים ככה – שבע עשרה מאות שנים, ועוד מאתיים שנה – 1900 שנה.

הכל מודים שצריכים להגיע לירידה בגלות מצרים בכדי שאח”כ נוכל להתעלות למקום גבוה יותר (ירידה צורך עלי) – אבל הרי לכל דבר יש שיעור...!

מתגללים ותועים (”מזוואלוגורט זיד פארלאןענדערהייט”) בגלות כבר ”שבע עשרה שנה”, ושבע עשרה מאות שנה, עם עוד מאתיים שנה – כמה השיעור, עד מתי?...!
רחמנות על יהודים!...

וכמה שבני ישראל מבינים את גודל הרחמנות עליהם – הקב”ה הרי מבין שלא בעד יותר את גודל הרחמנות שעל בני ישראל, שלא בעד יותר גם ממה שתאבות מבינים, ולכן מבקשים מהקב”ה: ”ברחמך הרבים רחם עלינו”, תרחם עלינו לפי זה שאתה מבין את גודל הרחמנות עלינו (כמביאר בארוכה בלק”ת”):

במילא, אפילו אם ישנה סיבה מספקת להמצאותם של בני ישראל בגלות עד עתה, הרי זה תירוץ מספיק רק לרחמים שיש לבני ישראל על עצמם – אך מהו התירוץ לרחמים איר **שקב”ה** מביקו?...!

ומה שמתרצים שהקב”ה יש לו הנאה ונחת מזה שבני ישראל עושים עבודתם בחושך כפול ומכופל של גלות – אבל כמה השיעור לזה? יש כל נחת כבר 1900 שנה! אתה רוצה נחת – לבריאות! אבל גם לאחרי שמשיח יבוא, הרי יהי’ אז תענוג בורא, אלא שביחד עם תענוג נבוא!

ומה שישנם חילוקי דעות בה – מה נוגע עכשיו דעות, כאשר יהודים מתייחסים בגלות ושכינתא בגלותא וצריכים להוציא אותם משם... אל המאלה... האמיתית והשלימה!...

במילא, תוציא את בני ישראל מהגלות, ואז יהי’ לך נחת מהם! ואדרבה – העבודה של בני ישראל תהי’ אז באופן ד”למצות רצון”, ובמילא תענוג בורא (מהעבודה) תגול יותר.

ומה שישנם טפשים שצועקים שטוב להם בגלות – האם בשביל זה הקב"ה "יאבד עולמו מפני השוטים"?!

ורכש שבמשונה כששאלו: "אם אין רצוני בעבודת כוכבים למה אני מבטלה?" [ובפרט שיביטול העבודה וזה צריך להיות מכל וכל, שלא ישאר "מאומה"!] ענו על כך: "הרי הן עונדו לחמה וללבנה ולכוכבים ומזלות, יאבד עולמו מפני השוטים!" כך גם אומרים כאן: האם בגלל שישנם טפשים החושבים שטוב להם בגלות – יאבדו את העולם ויחזיקו הלאה את שכינתנו בלוחא ונבי ישראל בלוחא?...

ובפרט שהקב"ה יכול הרי להוציא את בני ישראל מהגלות בשעתא חדה וברגעא חדה, ואר עם ענני שמיא [לא שבני ישראל זקוקים לעננים, אלא העננים זקוקים לבני ישראל!], ולהביא אותם לארץ הקודש, בגאולה האמיתית והשלמה עלי משויה צדקו.

(משווח ש"פ ויגש ה'תשט"ו - בלתי מוגה)

יהודי צרוך לרצות ולבקש שיהי' גילוי הקץ

ומזה גם הוראה לכל היהודים לכל הדורות – שצריך להיות הענין ד"ביקש" . לגלות . . קץ הליקו'. יהודי צריך לרצות ולבקש שיהי' גילוי הקץ, שזה גופא (הבקשה וההתבוננות בה) נתון וצריך ועודו רב בעבודת ה'.

וכפי שרואים במושו, שכסאומרים להודי ש"אט אט קומט משיח" ו"ארי וואנט משיח נא" – זה פועל זריוו והוספה בעבודת ה', והחירות יתרה שלא יהי' שום ענין של "שמא יגרום כו", שח"י יעקב את ביאת המשיח.

ובמינוי אלה מיתוסף עוד ענין: תורת אמת אומרת "כלו כל הקיצין ואין הדרב תלוי אלא בתשובה", המרוא אומרת במשיחות שהקץ ישנו כבר מזמן:

צריך רק שיהי' ה"שעתא חדה" – ההזזה (דעם "קעו") דתשובה, שמביא "ומיד הן נגאלין", מיד ממש – "נא" – בעולא דידן.

(מחננים תפשי משווחות נשורה בטבת וי"ט וי"ד ה'תשט"א - לקו"ש ד"ט ע"כ 234)

גם במצב ד"ויחיי" – צועקים: "דאלאי גלותי"!

והי"ד שיהי' כבר הענין ד"יבוא יעקב שלם" בנוגע לכללות עם ישראל, בני יעקב, כל בני ויבות ישראל עד סוף כל הדורות:

במשך כל זמן הגלות נמצאים בי"ב בודד – במצב של טלסטולי הדוד כו', אשר, "בן מליך", גם כאשר עורב את "שולחו המליך" לוג אחד בלבד, "ברגע קטן עזוביך", הרי מצד טבעו מהרה הדרב צער הכי גדול, צער אין-סופי, ועאכ"ל כאשר מצב הגלות הולך ונמשך זמן רב

יהודי עם זקן סופר שצורכים למסור את ירושלים עייה"קו!

היות ונמצאים אנו בהעלם והסתר של חושך כפול ומכופל, וכבר "כלו כל הקיצין", ועד שכל הסימנים הבלתי-רצויים שהופי מונה שיהיו בודו ד"שקבתא דמשיחא" – מוצאים בימינו (ולא רק בודו שלפנינו), והחושך כפול ומכופל התגבר כ"כ, שנמצא יהודי המצנל את כח הבחירה שנתנו לו עבור "יובחרת בחיים" כדי לבחור בסברא שטסחי ארץ-ישראל, ועד הירשלים עייה"ק, שהקב"ה בחר בהם וי"כ מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים" – צריכים למסורם, רחמנא-לצילן, לגויים!

וזהו יהודי עם זקן, יהודי הטוען שכך צריך לעשות על-פי תורה!

שזה מראה עוד יותר על החושך כפול ומכופל – שתמורת זה שהתורה ניתנה על-מנת לפעול "אתחפכתא חשוכא לנהורא", בכדי שהתורה תאיר את העולם – לוקח בודו את התורה ומשתמש בה להרבת ולהעמיק את החושך כפול ומכופל:

(משווח ש"פ ויקח"פקודי ה'תש"ז - בלתי מוגה)

כינוי נוסח כל-כך יפה שלא יחיו טענות לאף אחד

ושלא כדעת הטוענים שיעצרו, רחמנא-לצילן, בירושלים עייר הקודש – מניו וגמור עמם להחזיר את ירושלים, ורק ממתנייני לזמן המתאים שכל הרוחות והטרדות ירגעו, ואז יכני נוסח עבור זה, נוסח יפה שהי' כ"כ דיפלומטי וכ"כ פוליטי, שלאף אחד לא יהיו טענות על-כך – חצד שכנגד לא יתלונן משום שמיסרו לו את ירושלים

במקום לעמוד בתוקף – רבים ומתוקטטים על הכסאות ומתוקטטים על הכסאות

אך המצב של חושך כפול ומכופל הביא לידי כך, שגם במצב כזה לא תפסו את-עצמם להחזיק, אלא חיפשו מוצא בדרךים דיפלומטיות, ועושים וועדות ומארגנים אסיפות, ונושאים-ונותנים, ורבים ומתוקטטים על הכסאות – ובמקום שמכל הדיבורים יצא, במעשה בפועל, שלא תהא הארץ נוחה ליכבש בפניהם (והרי מיד נוכחו לידעת שהם לא תובעים "תבן וקש" אלא שטחים, והוצים זאת לצמיתות. והואים, שבתחילה הם דורשים שטח מסויים, וכשעובר פרק זמן מסויים – דורשים הם שטח נוסף, ועד שרוצים לדרוש את העיר בה "תנה דוד" – ירושלים, ולא היי די-תוקף לומר שזה מופרד לגמרי לכא משום שכך הוחלט בהצבעה ברוב קולות. (אלא משום שכך כתב הקב"ה בתורתו, "והתורה הזאת לא תהא מוחלפת" אלא היא נצחית בכל המקומות ובכל המצבים, כולל דין זה שאסור לתת דבר העליל לגרום ש"יתהא הארץ נוחה ליכבש בפניהם") – נתנו להם בפועל נפט, נתנו להם שטחים, נתנו להם חרים וגבועות! – עניינים שמעמידים בסכנה כל מי שנמצא בארץ ישראל!

זהו דבר ברור, ואומרים אותו כל הממונים (הגויים) לענייני צבא בחי"ל, וזה פורסם בכתבי-עת הן בחי"ל והן בארץ בשם הממונים לענייני צבא. אמרו זאת גם מומחים יהודיים מא"י – אך את חלקם הורוים מכסאיהם, וחלקם הוצרכו לחזור בהם אח"כ ולהסביר שלא לכך התכוונו ולא אמרו את זה, ועל חלק מהם הסילו אימה עד-כדי-כך שמלכתחילה הם שתקו!

(משווח מצינ"ל ג' בשנת ה'תש"ח - בלתי מוגה)

הרבי אומר אשר קצב כהלכות הדורות - וייר ששפ השניב:

הדילבולים על דאוטונמליה לובילו למסורת שטחים בירושלים

- חלק ב' -

חות ובנים אלו שוב עלה נושא הירושלים לשולחן המשאומתן, אנו מביאים בזה חלק שני של לבס משוחזרו חקי של הרבי כנעין זה לפי סדר השנים (כחרגום הפשי)

- חלק כפרום ראשון בלחיק -
חלק אי מלפס זה פורסם לפני שבועיים בלחיק רפז

אורו פוקח-נפש ביהודה ושומרון

ובירושלים העתיקה

נשמרים שלא לדעת את הפסק-דין כמות- שהוא - אשר הפסק-דין משורה את יהודה-ושומרון עם ירושלים, ואם אומרים שפיקוח-נפש מחייב ודחה הכל כדי לחתום על הנייר, מבהירים הם בכך (הם אינם יודעים מה מבהירים, אבל ע"פ מבהירים) דבר שעל-פי הלכה יש בו תוקף, שהיות והם תובעים (לא שעל אלא) את כל ירושלים העתיקה - פוסקים הם אותו דין, שמה שאתה אומר על יהודה-ושומרון אתה אומר על ירושלים העתיקה;

שמחה מונב באיזה תוקף נעמדים על ירושלים ולא על יהודה-ושומרון?...
(משחת מוצאי שי"פ במדב הירושל"י - בלתי חזקה)

... נקטים בשיטה (שאנוני יודע על מה היא מבוססת), שאין שום פיקוח-נפש וסכנה מכיון שחתמו על הניירות, או שאין ברירה וכיצא-בה ולכן במקרה כזה מותר למסור.
- אם אמנם זה כרד בפיקוח-נפש, איך בדיוק נכס שמתור למסור את יהודה-ושומרון, כד מותר למסור את ירושלים העתיקה;

ואלו ששכנעו אותם שאמרו אחרת -

בימות, ללא הגבלות...

ומלבד עצם הצער על הריחוק מ"שולחן המלך", ישנם גם שאר הקשיים כ' דזמן הגלות - ע"ד הענין ד'קפץ עליו רוגז כו", ככל פירטי הצרות שהיו ליעקב אבינו (כפי שמפרש רש"י בפרדשו על התורה).

אמנם, על זה ישנה החבטה ד"זיבוא יעקב אבינו, שהרי "מלשה אבות סימן לבנים". בתורתו" - כשם שהי' אצל יעקב אבינו, שהרי "מלשה אבות סימן לבנים".

ומכיון שכבר "כלו כל הקיצין, ואין הדב תלוי בלא בתשובה", שהיא "בשעתא חדא וברגעא חדא" - הרי ברגע אחד זה שישנו הענין ד"ויגש אליו יהודה", התפלה ("ויגש") והחגיגה של יהודה [קאי על כל יהודי, שהרי "יהודה" הוא ע"ש "הפעם אודה את ה'", והו ענינו של כל יהודי - "כפפ בע"ז ומורה בכל התורה כולה", הודאה ב"תורתך", תורת השם, שזוהי"ע ד"אודה את ה'"] עם הקב"ה - הרי תיכף ומיד נפעל ענין האולה.

ואז נגשה הענין ד"יחי יעקב",

החל מ"יחי יעקב בארץ מצרים", היינו, שגם כאשר נמצאים עדיין בגלות ישנו כבר הענין ד"יחי", תכלית השלימות והטוב כפי האפשרי בזמן הגלות,

אבל גם במצב כזה - צועקים יהודים: "דאלא גלות!"... איזו שייכות יש לנו עם ענין של מלכות!?

אמנם, ברצון הבורא כו', אבל, הא גופא הו"ע הכי חמור, שצירילים לנצל גזירת הבורא לעכב יהודים בגלות, רחמנא לעילן...
וגם לאחר כל החסברים ד"ירידה צורד עלי" - צועקים יהודים: מספיק העליות, ומספיק הירידות...

וכאמור, בשעתא חדא וברגעא חדא "טאגעט מען ארויס" מהגלות, "בנערינו ובנקינו ג' בבנינו ובבנותינו"...

ובבנינו ובבנותינו"...

(משחת מוצאי שי"פ תזוכה ה'תשס"ו - בלתי חזקה)

הכל דובר כבר והכל מוכן כבר

ועוד והוא יעק - שהל דובר כבר ("אז מ'האט שוין אלץ גערעדט און אפגערעדט")... ובפרט ע"פ הודעתו והפרתו של נשיא דורנו - שלא רק שכבר "כלו כל הקיצין", אלא עוד זאת, שהכל מוכן כבר ("אז מ'האט שוין אלץ צוונגרייט און אונגעגרייט") כולל השולחן ערוך, וצירכים אך ורק לפתוח את העינים ואז יראו - שנמצאים כבר בגאולה האמיתית והשלמה, ותיכף ומיד ממש.

(משחת שי"פ ויחי, י"ד טבת ה'תשע"ב - בלתי חזקה, |החדשה במקור)